

درباره "خون سرد" و "پوست شیر"؛ سریال های این روزهای نمایش خانگی

منتقد سینما گفت: برخلاف نظر به آلفرد هیچکاک (کارگردان آمریکایی) قاتل مجهول «پوست شیر» قدرت جذب مخاطب را به خوبی داراست در حالی که قاتل معلوم «خون سرد» این توانایی را ندارد و قصه‌اش به تکرار می‌افتد.

آثار جنایی معمولاً به دو دسته تقسیم می‌شوند: فیلم‌هایی که در مورد قتل آغاز می‌شوند و قاتل در بادی امر مشخص نیست و پلیس و کارآگاه شروع به جست‌وجو می‌کنند و بسرانجام قاتل مشخص می‌شود. دسته دوم فیلم‌هایی است که قاتل از همان ابتدا مشخص می‌شود و در نتیجه این امر هیجان و تعلیقی ایجاد می‌شود که مخاطب به پایان فکر می‌کند؛ این‌که عاقبت قصه چه خواهد شد؛ آیا قاتل به دام می‌افتد یا خیر؛ و این‌که قاتل تا چه اندازه می‌تواند شرارت‌های خودش ادامه دهد.

ایستود در نقش اصلی به عنوان بازرس اداره پلیس سانفرانسیسکو هری کالاهان بازی می‌کند. این فیلم بر اساس پرورنده واقعی قاتل زودیاک طراحی شده‌است، زیرا شخصیت کالاهان به دنبال یک روان‌پزشک شریر می‌باشد (است). عشقی تصریح کرد: در خون سرد پلیسی هست که اشرار و خلافکاران را می‌شناسد اما برای گرفتن آنان با محدودیت‌های قانونی مواجه می‌شود، مثلاً آنها وکیل می‌خواهند و او باید مدارک زیادی ارائه دهد. در نتیجه آنها موفق می‌شوند که گریزهای قانونی بی‌پایه می‌کنند که به ایشان مصونیت می‌دهد؛ در کنار اینها دکتر کسری را داریم که در پزشکی قانونی کار می‌کند و قانون را دور می‌زند یعنی هم مجری و قاضی قانون است و ما هم خلافکارانی که دور می‌زنند را می‌بینیم و هم قاتلی که خودش می‌خواهد مجری قانون شود و از مظلوم

سروش صحت با فیلمنامه «جهان با من برقص» گل کاشت

یکی از نقاط مثبت این فیلمنامه است. این منتقد سینما با بیسان اینکه فیلمنامه «جهان با من برقص» به صورت دقیق نشانه‌گذاری شده و شخصیت‌ها پرازش خوبی دارند، افزود: هر شخصیت قبل از ورود و با ورود خود خوب معرفی می‌شود. حتی شخصیت‌ها در ناسازگاری باهمدیگر خوب خود را نشان می‌دهند. ما در سینمای ایران شخصیت‌های منفی منفی شده‌است و دو نویسنده متبحر همکاری خوبی را داشتند. در اکثر مواقع کار گروهی در سینمای ایران به خصوص در نویسندگی منجر به شکست است. حسینی ادامه داد: اینکه چرا کار گروهی بلد نیستیم، به روان‌شناسی عمیق هنری نیاز دارد که باید بیشتر پرداخته شود. چیزی که در اینکار دیده می‌شود این است که دو نویسنده فیلمنامه را به صورت دقیق نوشتند و همکاری خوبی را باهم داشتند. این

تولد جهانگیر دوستانش دوره جمع شده‌اند و این موقعیت باعث می‌شود تا آن‌ها درباره زندگی و خودشان فکر کنند. کوروش حسینی، منتقد سینما در برنامه «بویطفا» رادیو فرهنگ درباره نقد فیلمنامه «جهان با من برقص» گفت: این فیلم جزو معدود فیلم‌هایی بود که با دیدنش واقعا لذت بردم. مشخص است که به صورت دقیق روی فیلمنامه کار شده‌است و دو نویسنده متبحر همکاری خوبی را داشتند. در اکثر مواقع کار گروهی در سینمای ایران به خصوص در نویسندگی منجر به شکست است. حسینی ادامه داد: اینکه چرا کار گروهی بلد نیستیم، به روان‌شناسی عمیق هنری نیاز دارد که باید بیشتر پرداخته شود. چیزی که در اینکار دیده می‌شود این است که دو نویسنده فیلمنامه را به صورت دقیق نوشتند و همکاری خوبی را باهم داشتند. این

ترجمه؛ برگ برنده‌ای برای معرفی آثار ادبی به جهان

گروه فرهنگ و هنر - مترجم و محقق زبان و ادبیات فرانسه گفت: ترجمه، عامل مهمی است برای این که ادبیات یا یک اثر ادبی، از قلمرو ملی به جهانی پا بگذارد. طهمورت ساجدی، مترجم و محقق زبان و ادبیات فرانسه، در مورد این که آیا میزان ترجمه آثار به تنهایی می‌تواند ضمانتی برای جهانی شدن شعر و ادب کشور شود؟، بیان کرد: اول باید ببینیم بضاعت ما چه چیزی است؟ چه افرادی را به عنوان نویسنده و شاعر داریم و آن‌ها چه محصولاتی را ارائه کرده‌اند؟ و خواننده ما چه استقبالی از آن‌ها کرده است؟ سپس به فکر ترجمه باشیم و آثاری را ترجمه می‌کنیم تا دنیا بداند ما نیز چنین ادبیاتی داریم. این مترجم گفت: در طول قرن بیستم، با مشکلات زیادی روبرو شدیم و به طور کلی، ضرر کردیم و عقب رفتیم. البته کارهای خوب ترجمه هم داشته‌ایم. مثلاً وقتی نام محمد قاضی را می‌شنویم به یاد «دن کیشوت»، اثر سرر وانتس، ترجمه محمد قاضی می‌آید. چون این اثر واقعاً شاهکار است. این در حالی است که وقتی شاهنامه فردوسی یا دیوان حافظ به زبان دیگری ترجمه می‌شود مثل کار محمد قاضی، شاهکار در نمی‌آید. در نتیجه، موانع درونی و بیرونی وجود دارند که بیشتر آن‌ها، بیرونی هستند. پس، دنیا فقط آمریکا نیست که بخواید ادبیات خودش باشد و البته منظور، ادبیات قرن بیستم آمریکا است چرا که این کشور، در دوره‌های قبل از آن، ادبیات نداشته است و با توجه به این که انگلیس، فرانسه و اسپانیا سابقه دارند به فکر آثار و ادبیات خود هستند. او با اشاره به فقر اندیشه ادامه داد: آلمان و فرانسه مکتب‌های ادبی دارند و اجازه نداده‌اند ادبیاتشان مغفول بماند و فقط واردکننده نبوده

گروه فرهنگ و هنر - مترجم و محقق زبان و ادبیات فرانسه گفت: ترجمه، عامل مهمی است برای این که ادبیات یا یک اثر ادبی، از قلمرو ملی به جهانی پا بگذارد. طهمورت ساجدی، مترجم و محقق زبان و ادبیات فرانسه، در مورد این که آیا میزان ترجمه آثار به تنهایی می‌تواند ضمانتی برای جهانی شدن شعر و ادب کشور شود؟، بیان کرد: اول باید ببینیم بضاعت ما چه چیزی است؟ چه افرادی را به عنوان نویسنده و شاعر داریم و آن‌ها چه محصولاتی را ارائه کرده‌اند؟ و خواننده ما چه استقبالی از آن‌ها کرده است؟ سپس به فکر ترجمه باشیم و آثاری را ترجمه می‌کنیم تا دنیا بداند ما نیز چنین ادبیاتی داریم. این مترجم گفت: در طول قرن بیستم، با مشکلات زیادی روبرو شدیم و به طور کلی، ضرر کردیم و عقب رفتیم. البته کارهای خوب ترجمه هم داشته‌ایم. مثلاً وقتی نام محمد قاضی را می‌شنویم به یاد «دن کیشوت»، اثر سرر وانتس، ترجمه محمد قاضی می‌آید. چون این اثر واقعاً شاهکار است. این در حالی است که وقتی شاهنامه فردوسی یا دیوان حافظ به زبان دیگری ترجمه می‌شود مثل کار محمد قاضی، شاهکار در نمی‌آید. در نتیجه، موانع درونی و بیرونی وجود دارند که بیشتر آن‌ها، بیرونی هستند. پس، دنیا فقط آمریکا نیست که بخواید ادبیات خودش باشد و البته منظور، ادبیات قرن بیستم آمریکا است چرا که این کشور، در دوره‌های قبل از آن، ادبیات نداشته است و با توجه به این که انگلیس، فرانسه و اسپانیا سابقه دارند به فکر آثار و ادبیات خود هستند. او با اشاره به فقر اندیشه ادامه داد: آلمان و فرانسه مکتب‌های ادبی دارند و اجازه نداده‌اند ادبیاتشان مغفول بماند و فقط واردکننده نبوده

پاسخ تارانتینو به معترضان خشونت در فیلم‌هایش: چیز دیگری ببینید!

گروه فرهنگ و هنر - کوئنتین تارانتینو به منتقدانی که به استفاده از واژه‌های رکیک و حجم بالای خشونت در فیلم‌هایش معترض هستند گفت: بروید چیز دیگری تماشا کنید! کوئنتین تارانتینو برای افرادی که از خشونت گرافیکی و واژگانی در فیلم‌هایش ناراحت هستند پیام داد: چیز دیگری ببینید! وی در گفت‌وگو تلویزیونی درباره واکنش شدید تماشاگران‌ش نه تنها هیچ عذرخواهی یا پشیمانی ابراز نکرد، بلکه چنین پاسخی برای آن‌ها داشت. در این شوی تلویزیونی کریس والاس از تارانتینو پرسید: مردم می‌گویند خشونت فیلم‌هایت زیاد است و اغلب از کلمات نامناسب استفاده می‌کنی. تارانتینو پاسخ گفت: خوب این افراد باید فیلم‌های دیگری تماشا کنند. چیز دیگری ببینید. اگر با فیلم‌های من مشکل دارید، پس نباید تماشایشان کنید. ظاهراً من آن‌ها را برای شما نساخته‌ام. با این حال ساموئل ال. جکسون که تقریباً در تمامی فیلم‌های بلند تارانتینو تا به امروز حضور داشته استفاده از این کلمات را تأیید و از به کار بردن آنها دفاع می‌کند. منتقدان تارانتینو درباره «جانگوی رها شده» اغلب یک مشکل دارند و آن این است که در این فیلم تقریباً ۱۱۰ بار توهین نژادی شده است. اما ساموئل ال جکسون یک بار در پاسخ به این انتقادها گفته بود: این حرف‌ها مزخرف است. شما نمی‌توانید به یک نویسنده بگویید که کلمات دیگری را در دهان مردم و قومیت‌های مختلف بگذارد و روش کاربرد کلمات توسط آن‌ها را تغییر دهد. اگر این کار را انجام دهی، اشتباه کرده‌ای. این کار اصلاً صادقانه نیست. جیمی فاکس بازیگر اصلی «جانگوی رها شده» هم با فیلمنامه شکنکی نداشت و گفت من هم فهمیدم ۱۰۰ بار کلمه‌های رکیک به کار برده شده اما این همان روشی بود که باید به کار گرفته می‌شد. تارانتینو در تور مطبوعاتی معرفی کتاب جدیدش با عنوان «تعمقی در سینما» در برنامه والاس در اچ‌بی‌و حضور یافت و به پرسش‌ها پاسخ گفت. کتاب غیر داستانی «تعمقی در سینما» از یکم نوامبر (۱۰ آبان) منتشر شده و تارانتینو برای معرفی آن به شهرهای بزرگ آمریکا از جمله لس آنجلس، سانفرانسیسکو، پورتلند، استین و نیویورک سفر می‌کند. وی در این کتاب درباره فیلم‌های سینمایی تأثیرگذار در زندگی‌اش نوشته است.

گروه هتل های تاپ تورز

هتل ویدا

هتل بزرگ کوروش

021-8586 | www.ttgroup.ir | @Toptours_Group | ttgroup.ir

پشت بازار زیتون، جنب نمایشگاه اتومبیل پارس

۰۷۶۴۴۶۰۴۶۴۷ - ۸ - ۰۹۳۴۷۶۸۶۶۳۳

(با مدیریت کوه سنگی سابق جنب بازار پردیس)

عمارت رستوران

رستوران سنتی عمارت کیش

20% تخفیف جشنواره

@emarat.restaurant.kish

«ارسال سراسر مزیزه»